

Razvoj smučarskega teka

Praobljka smuči, ki naj bi onemogočala pogrezanje v visok sneg, je stara kakih 1200 let. Dokaze o smučeh imamo že od okoli leta 2.500 p. n. št. Na otoku Rödöy na Norveškem so v votlini odkrili risbe smučarjev lovcev. Znana najdišča sta še Hoting (Švedska) in risbe smučarjev v votlini blizu Zalavruga ob Belem morju.

V skandinavski mitologiji so smuči večkrat omenjene, smučarji lovci pa so značilni tudi za Azijo.

V srednjem veku je smučanje sodilo k viteškim sposobnostim.

Zgodovinsko dokazani prvi smučarski tek na dolge proge sodi v leto 1521, ko je poznejši švedski kralj Vasa pretekel s svojimi vojaki med vstajo proti Dancem na smučeh kakšnih 90 km v ostrem tempu. V spomin na ta dogodek Švedi prirejajo vsako leto tek od Salena do Moore (Vassaloppet), ki se ga udeleži več 1000 tekačev.

Prvo tekmovanje v današnjem pomenu besede, pa so priredili v Christianiji (današnji Oslo), leta 1769.

V začetku 19. stoletja se je pod norveškim vplivom že začejala razvijati tehnika smučarskega teka. Leta 1870 so v Oslu ustanovili prvi smučarski klub na svetu. Posebne zasluge za popularizacijo in širjenje smučarskega teka ima norveški raziskovalec Fridtjof Nansen, ki je leta 1888 s petimi spremljevalci v 42 dneh presmučal preko 600 km po neraziskanih snežnih prostranstvih Grönlanda.

Od prvih Zimskih olimpijskih iger (1924, Chamonix, Francija) je smučarski tek tudi v olimpijskem programu, sprva je bil le za moške, od leta 1952 pa tudi za ženske.